

Професійне свято день юриста

Професійно свято – День юриста з'явився в календарі згідно Указу Президента України «Про День юриста» від 16 вересня 1997 р. № 1022/97 на підтримку ініціативи Міністерства юстиції України. Це свято об'єднує юристів різних сфер діяльності, що стоять на захисті прав і свобод громадян нашої держави.

Професійне свято людей, все життя яких повинно підпорядковуватися гаслу «Знати право, служити праву, захищати право», відзначається щорічно 8 жовтня.

Для українського сучасного суспільства значимість професії юриста збільшується завдяки становленню України як правової держави. Перш за все, на правознавців покладаються надії і завдання утвердження принципу верховенства права, вдосконалення українського законодавства, посилення правових гарантій захисту різних верств населення і підвищення правосвідомості та правової культури громадян України.

Безумовно, бути юристом, почесно і відповідально. Сьогодні немає такої сфери діяльності, державного органу чи підприємства, які б не потребували консультації юриста.

Кожного дня юристи стикаються зі складними завданнями і їх рішення обов'язково повинні відповідати не лише нормам права, але й нормам моралі, бути глибоко виваженими та всебічно обміркованими.

Слово «юрист» грецького походження, в літературній українській мові існує слово «правник», а в розмовній мові — «правовик», «законник». Так чи інакше, ці слова характеризують особу як фахівця з правознавства, в галузі права, що вміє логічно, стисло та конкретно мислити.

В давньоримський час правознавство було таємною наукою, доступною лише для представників вищого духовенства. Римський суддя був особою, яка, з одного боку, мала відповідні правові знання, а з іншого, – у своїх діях залежала від висновку священнослужителя. Коли за Понтифіка Корунканія доступ до вивчення юриспруденції було відкрито, сформувався класу правознавців, які користувалися високим авторитетом як у судів, так і в сторін, що судились. Римські юристи надавали юридичні поради стороні, яка до них зверталась, складали судові позови у письмовій формі або супроводжували позивача до суду, щоб пред'явити позов усно, на запит судді надавали усні або письмові висновки у справі, або навіть самою присутністю у залі суду засвідчували свою підтримку відповідній стороні. Їх називали юрисконсультами (радник з правових питань, *iurisconsultus*) або адвокатами (*advocatus*).

Вивчення юриспруденції в ті часи було спадковою справою. Цицерон часто замислювався про те, як, будучи шанованим старцем, погойдуючись у своєму кріслі, він зможе взяти на себе приємну і поважну роль правового радника. Хоча таке заняття мало й свої недоліки. З будь-яким питанням: Чи

варто і за кого варто видати дочку? Як і в кого ліпше купити земельну ділянку? Як обробити поле? – люди йшли до особи, яка мала відповідні знання у галузі права. День і ніч, розповідав Цицерон, він не мав спокою від тих, хто потребував його поради. Надання юридичних консультацій вважалося почесним обов'язком поважних мужів, відмовитись від якого не міг навіть імператор. Поряд з експертом із правових питань сторона також потребувала чільного виразника її інтересів, особи, яка повинна була юридично грамотно скласти необхідні судові документи (*postulare*), а головне – належно представити сторону в суді вражаючою промовою. Таку особу також називали оратором (*orator*) або патроном (*patronus*). Ніколи більше мистецтво говорити – ця цінна спадщина римської культури – не досягала такого розвитку, як це було в стародавньому Римі, і розвивалось воно, насамперед, в залах судів кращими мужами свого часу, такими як Цицерон, Квінтіліан, Тацит, та іншими, відображаючись у їхніх творах.

Служити істині, утверджувати добро, справедливість та правду навчають нас, майбутніх правознавців. Юрист повинен керуватися принципами милосердя, любові до людей та справедливості, бути носієм високої культури, моралі та національної свідомості народу.

А різні життєві ситуації не повинні похитнути правника, адже для юриста має бути пріоритетною власна відповідальність перед самим собою, особисте сумління та веління серця. У цьому полягає вірність даній юристом присязі, сила внутрішніх вимог професійного обов'язку.

Дніпровське
районне управління
юстиції у м. Києві